

STUDENTEN WEEKBLAD

9^e Jaargang.

No. 22.

HOOFDREDACTEUR: CH. E. DUTILH.

REDACTEUREN: A. E. M. J. HANLO, R. A. D. CORT VAN DER
LINDEN, G. P. NIJHOFF, F. A. VENING MEINESZ.

Donderdag

14 Maart '07.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. W. W. W. W.
UITGEVER & DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 3.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34
Dinsdag 19 Maart, des middags om 4 uur.

Inhoud.

Corpsdiës.

Corpsvergadering, 12 Maart 1907.

Opmerkingen over de Week.

Gemeente Delft. Hoofdlijke omslag, door P.

Delftsche Studenten Amateur-Fotografen-Vereeniging.

Eenige belangrijke wenken.

De wereld om, I, door J. W. G. J. Az.

Technische Hoogeschool. Wetsbepalingen, Kon. besluiten en Ministerieele beschikkingen.

Over de Sociaal-Technische Vereeniging.

Ingezonden. Brief uit Southampton.

Populaire voordracht van G. Dähne, door C.

3 beschilderde glazen, door C.

Oproep om steun voor de stakende jute-arbeiders te Rijssen.

Berichten en mededeelingen.

Corpsdiës.

Over de viering van den diës kunnen wij het volgende mededeelen. Donderdag 21 Maart 's avonds te 11 uur aanvang van den Oudejaarsavond, Diës-tooneel, speech van den praeses van het Delftsch Studenten Corps, kroegjool.

Vrijdag 22 Maart van 11^{1/2} voormiddags receptie van den Senaat, voor de burgerij en de leden van het D. S. C.

Precies om 12 uur verzameling op de Markt. Ongeveer 12^{3/4} à 1 uur afrit van de Markt.

De stoet zal de volgende route nemen:

Markt — Koornmarkt (oost-zijde), Geer, Oude Delft (west-zijde tot Oude Kerk, dan oostzijde), Haagweg, Voorburg, Rijswijk, Haagweg, Oude Delft, Binnenwatersloot, — Phoenixstraat, Sociëteit Phoenix.

Groepen, welke hieraan deelnemen, moeten hiervan vóór Dinsdag 19 Maart kennis geven aan het 1ste-jaarsbestuur.

Te 6 uur samenkomst der Corpsleden, die aan het Collation deelnemen, op de leeszaal der S. P.

Te 6^{1/2} uur aanvang van 't collation diner.

We hopen van harte dat velen, òók veel eerstejaars (als ik mij niet vergis waren het er 't vorige jaar méér dan tachtig) aan het collation zullen deelnemen. Voor de deelname moet men zich *bijtijds* opgeven, hetzij door inteekening op de lijst, liggende in de voorzaal der S. P., hetzij schriftelijk bij den secretaris van den Senaat.

Corpsvergadering, 12 Maart 1907.

Wat er voor belangrijks behandeld werd, komt vooral daar op neer dat gesproken werd over het verslag der voorloopige maskerade-commissie, en de vraag wat nu te doen stond. Er waren voor een gewone vergadering vrij veel menschen bijeen, voor een corpsvergadering, waar op de agenda stond verslag van de voorloopige maskerade-commissie, was het aantal opgekomenen klein te noemen.

Gevraagd werd of het verslag nog een tijd ter lezing kon blijven liggen, daar nog betrekkelijk weinigen het gelezen hadden. Dit werd toegestaan. Wij hopen dan, dat,

nu 't verslag nog eenigen tijd op de leeszaal ligt, en de inhoud zeer zeker interessant te noemen is, vele leden de kleine moeite zullen nemen dit verslag door te lezen, daar hier een aanwijzing gegeven wordt naar de onderwerpen der te houden maskerade.

Nu kwam er een vraag.

Wat moest gedaan worden?

1e. een besluit nemen op deze corpsvergadering om zéér zeker een maskerade te houden, daarna een commissie te benoemen van zeven leden, die op dezen grondslag bouwende, later zou komen met uitvoerig uitgewerkte plannen, óf

2e. een commissie te benoemen, deze als 't ware de sanctie der corpsvergadering mee te geven, die van meening was, dat bij deze maskerade men er zich op toe moest leggen, dat zoo véél mogelijk corpsleden kunnen meedoen, en dit zoo véél mogelijk uitgebreid wordt en welke commissie later met plannen kwam, waarna beslist werd óf er al dan niet een maskerade zou zijn.

Tot 't tweede werd besloten.

Toen stond, nadat deze kwestie afgehandeld was, de heer Cort van der Linden op en stelde voor een motie van afkeuring aan te nemen tegen het bestuur van Apollo, dat juist op dezen avond en op hetzelfde uur eene repetitie had uitgeschreven en zoodoende meerdere leden verhinderde ter corpsvergadering te verschijnen.

Er werd toen wel gesproken dat werkelijk het bestuur van Apollo niet anders had kunnen doen, maar de heer Cort van der Linden bleef bij zijn motie. De heer Telders had een andere motie geformuleerd waarin werd gewezen op het treurige van 't feit, dat in zoo'n geval eene vereeniging het Corps tegenwerkt, en deze motie werd overgenomen door den heer Korthals Altes, in stemming gebracht, nadat de motie van den heer Cort van der Linden was afgestemd. De tweede motie werd aangenomen. Daarna werd de vergadering gesloten.

Opmerkingen over de Week.

't Belangrijkste is wel dat het Verslag der voorbereidende Maskeradecommissie ter lezing lag en op de Corpsvergadering van Dinsdag 12 ter sprake kwam, doch hierover elders.

Je ziet tegenwoordig bijna geen jongen meer op de kroeg. Zou dat artikel zóó schaars zijn geworden. Bij 't billard, is geen jongen te vinden, hoe moet dat dan worden, als over een tijdje de kegelbaan opengaat, dan moet des noods Frans Goejenavond maar gehuurd worden. De warme keuken 's avonds laat op zich wachten. Er zijn nu wél drie koks, maar er is nog geen gebakken aardappel 's avonds te krijgen, maar het kan zijn dat het kroegbestuur er mee bezig is.

Donderdagavond, vertoonde de Harpoen teekenen van uit en inwendig leven, 't laatste bleek uit eenige stinkende jassen in de garderobe.

Zaterdag vierde Frisia weer eens ouderwetsch feest, zoodat de kroeg voor een Zaterdagavond er bár genoegelijk uitzag.

Toen kwam de Maandagavond; de avond van von Fielitz.

't Is me nog een raadsel, hoe een man met niets dan zijn stem en zijn gezicht tot zijn beschikking, alléén een zaal kan boeien van 9 tot 12.

Nu was hij in een gunstige conditie. Hij wist begrepen te zullen worden, hij wist ook, dat hier onder studenten zijn geestigheden, zijn humor vruchtbaarder bodem zou

inden, dan het gewone publiek in een schouwburg of café hantant.

Er waren ongeveer 100 menschen, juist genoeg om een gezellig publiek te vormen.

't Eerste gedeelte van den avond was beter, amusanter dan 't gedeelte na de pauze.

Zijn verhaal van ellende en veroordeeling met humor verteld bracht de menschen aan zijn lippen, en werkelijk er is iets toe noodig om een verhaal te vertellen dat de meerderheid al in verscheiden kranten heeft gelezen. Maar telkens als men dreigde af te dwalen, dan was 't weer zijn buitengewone humor, en soms ook zijn sarcasme, dat je terugbracht met je gedachten, naar den man, die daar grapjes maakte over zijn vroegere goede leven en zijn nu zoo hard bestaan.

Want hard is het. In Duitschland kon hij niet optreden alleen in Holland en een stukje van België wordt hij begrepen; hier kan hij dan zijn kunst, ten minste wát er dan nog van kunst bij is; ten beste geven, en dan is men gauw uitgepraat, want zooals daarnet al is opgemerkt, het groote Duitsch verstaande publiek trekt hij niet.

Zijn anecdoten en moppen waren zeer geestig en vooral zijn mimiek bij het debiteeren van Joden-aardigheden was voortreffelijk. Zijn heele genre was „Simplicissimus”, wat niet te verwonderen is, als men weet dat de Ueberbrettlers en Simplicissimus en Jugend medewerkers voor een groot deel in den goeden Ueberbrettl-tijd samenvielen.

Na de pauze kwam dan het Tooneelstuk, de pantomime óf zooals hij noemde: mimodrama.

De draad van het stuk legde hij uit vóórdat begonnen werd en in tegenstelling met de ernstige manier waarop dit drama in groote plaatsen werd opgevoerd, wist hij in zijn spel op zoo'n allergekste manier humor, in het stuk te brengen, dat de zaal schaterde en dan weer plotseling onder den indruk kwam, na het toch wel tragische. Zijn vrouw; de danseres, werd verschillend beoordeeld. In ieder geval rustte toch de gansche avond op zijn schouders en men mag wel zijn bewondering uitspreken als iemand van 9 tot kwart voor twee, op een paar minuten pauze ná, de zaal goed bezighoudt.

We wenschen von Fielitz véél heil, veel succes toe hier in Holland, meer dan hij tot nu toe gehad heeft.

Dinsdag, Corpsvergadering en repetitie van Apollo maar nu is de geschiedenis van de week uit, wil ik alleen er nog op wijzen, dat Donderdag en Vrijdag a.s. twee feestdagen zijn: Oud en Nieuwjaar. Ik hoop van harte dat velen, zéér velen zullen deelnemen aan het collation, dat de meerderheid van 't corps meeviert, en — feest op deze dagen, dat de kroeg voor ieder corplid openstaat en hem klanken tegemoet komen van volle studentenvreugde en een band die blijk geeft van de hechtheid van ons corps.

Gemeente Delft.

HOOFDELIJKE OMSLAG.

De gemeente-ontvanger van Delft brengt ter kennis van den Hoer (jammer, dat er geen „Mjw” bij staat!)
Mw.

dat hij op het Kohier der bovengenoemde belasting, over het jaar 190 , is aangeslagen naar een zuiver inkomen van f (A), waarvan belastbaar f (B), dus voor /₁₂^{den}, tot een bedrag van f (C), enz. enz.

Moeten wij belasting betalen? Hebben wij een inkomen, of liever, hebben verreweg de meesten van ons een inkomen?

Neen! 't Geen blijkt uit 't volgende request:

Aan den Raad der Gemeente Delft,

geeft met verschuldigden eerbied te kennen,

Student aan de Technische Hoogeschool, wonende te Delft;

dat de adressant in den Hoofdelijken Omslag is aangeslagen voor een inkomen van f (A), en zijne belasting is berekend op een inkomen van f (B), zoodat hij te betalen heeft over het dienstjaar 190 , een bedrag van f (C);

dat hij eerbiediglijk tegen dezen aanslag wenscht aan te voeren, dat hij geenerlei vermogen bezit en geenerlei inkomen heeft;

dat het kenmerk van een vermogen en het daaruit gekweekt inkomen, dan wel van een zelf-verdiend inkomen, is, dat degeen, die eene dier beide soorten van inkomen geniet, er mede kan doen, wat hij wil, er de vrije beschikking over heeft;

dat adressant echter geen ander geld in handen bekomt, dan datgene, wat zijn vader verstrekt, niet om er mede te doen, wat hij wil, maar telkens om er zekere bepaalde, door zijn vader — op adressant's aanwijzingen — gewilde betalingen mede te effectueeren, als: collegegelden, kamerhuur, eettafel, boeken, contributies, enz. enz.;

dat de terhandstelling dier gelden aan adressant, door zijnen vader, slechts het gevolg is van wettelijke verplichting bij de art. 159 en 376 j^o 378 B. W., den ouders opgelegd. Vergelijk analogice het arrest van den Hoogen Raad der Nederlanden van 3 April 1903 W. v. h. Recht No. 7911 en zoo zijn vader te rade mocht worden, om de genoemde betalingen direct aan de rechthebbenden te doen, in stede van door adressant's tusschenkomst, de adressant nimmer een cent in handen zoude bekomen.

Zijnde hij dus slechts lasthebber tot het doen van betalingen en niet geniet van een inkomen.

Weshalve het den Raad behage te verstaan, dat adressant ter zake geen belasting is verschuldigd.

Hetwelk doende enz.,

Delft, 190 .

Indien nu iedereen, die van dien hoofdelijken omslag last heeft, dit request eens overschreef, het insloot in eene enveloppe, en bijvoegende een duplicaat van het aanslagbiljet ²⁾ en dit adresseerde aan den Gemeenteraad van Delft, zou dit dan niet den Raad doen behagen te verstaan, dat adressant ter zake geen belasting is verschuldigd?

P.

1) Naam en voornamen voluit!

2) Binnen 3 maanden na de uitreiking van het Biljet kan de aangeslagene tegen den aanslag bezwaren inbrengen bij den Gemeenteraad, onder overlegging van een duplicaat van het aanslagbiljet, tegen betaling van 5 cent te bekomen bij den ontvanger.

Delftsche Studenten Amateur Fotografen Vereeniging.

LANTAARNPLAAT-WEDSTRIJD.

Bepalingen.

Art. 1. De wedstrijd is opengesteld voor alle leden der D. S. A. F. V.

Art. 2. Ter mededinging moeten worden ingezonden ten minste 6 plaatjes, van het formaat 8.3 × 8.3.

Art. 3. Alle plaatjes moeten van dekglasjes worden voorzien en aan de voorzijde, bovenaan op het dekglas, twee witte stippen dragen (zie de brochure: „Lantaarnplaatjes en hoe ze te maken”, die op de donkere kamer ter lezing ligt blz. 28).

Art. 4. Alle plaatjes van denzelfden inzender moeten genummerd en onder één motto (op elk plaatje) vóór 20 Maart 1907 worden toegezonden aan den Secretaris der D. S. A. F. V. met bijvoeging van een gesloten couvert, waarop vermeld staat het motto en het aantal plaatjes en tevens inhoudende opgave van naam en woonplaats van den inzender.

Art. 5. De ter mededinging ingezonden plaatjes zullen als collectie voor de bekroning in aanmerking kunnen komen en moeten, zoowel in negatief als in positief geheel eigen werk zijn.

Art. 6. De Jury zal bestaan uit drie leden der Vereeniging. Ze heeft beschikking over een verguld zilveren, een zilveren en een bronzen medaille der D. S. A. F. V.

De Jury behoudt zich het recht voor, deze onderscheidingen niet toe te kennen.

Zij geeft verslag over haar oordeel en werkzaamheden.

Art. 7. Uit de ingekomen inzendingen zal een Keurcollectie worden gevormd, die den grondslag zal zijn voor een Standaardcollectie der D. S. A. F. V.

Aan alle inzenders van wie tot vorming dezer collectie minstens drie plaatjes worden aangenomen, zal een diploma voor verdienstelijk fotografisch werk worden uitgereikt.

De aangenomen plaatjes worden het eigendom der D. S. A. F. V.

Art. 8. Plaatjes, die reeds vroeger ter mededinging i eenigen wedstrijd der D. S. A. F. V. werden ingezonden komen niet voor bekroning, wel voor opname in de Standaardcollectie in aanmerking.

Art. 9. In de gevallen, waarin dit programma niet mocht voorzien, beslist het Bestuur in overleg met de Jury.

Namens het Bestuur:

L. G. LANGGUTH STEUERWALD, Voorzitter.
G. J. BRAAT, Secretaris.

Eenige belangrijke wenken.

Waar tegenwoordig een beweging onder de Delftsche studenten in de richting van openbaarmaking hunner meestentijds belangrijke meeningen over kwesties van den dag (alledaagsche uitgesloten), niet te ontkennen valt, waar dus — in andere woorden gezegd — het genie zich niet meer tevreden stelt met het uitbroeien van grootsche gedachten uitsluitend in eigen boezem, maar tevens zijn geesteswarmte aanwendt om analoge denkbeelden in het brein zijner broederen te wekken, daar kunnen de hier volgende onderdanige wenken van een ten hoogste bij de zaak geïnteresseerd zetter, op algemeene en onverdeelde belangstelling, aanspraak maken; te meer nog waar zij een juist licht werpen op de eigenschappen, welke zoowel ontstaansvoorwaarde als kenmerk van het genie uitmaken.

„Zoolang gij voor het schrijven iets anders dan pen en inkt kunt gebruiken, moet gij u er wel voor wachten tot deze uw toevlucht te nemen. Het geschrevene kon licht te duidelijk zijn en zou derhalve de opmerkzaamheid van den uitgever en van den zetter niet voldoende boeien. Zijt gij evenwel door het toeval genoodzaakt om met pen en inkt te schrijven, laat dan vooral na bij het omslaan van een blad vloeipapier te gebruiken; dit is reeds lang uit de mode. Indien gij een vlak veroorzaakt, moet gij u steeds van uw tong bedienen, om ze weg te nemen. Op deze wijze zal het u ook gelukken haar over een grootere uitgestrektheid en gelijkmatig te verspreiden. Een scherpzinnig zetter voelt zich nooit meer geveid, dan wanneer het er op aankomt een twintigtal woorden, die door deze handelwijs onleesbaar zijn geworden, te ontcijferen. Wij zelf zagen verscheidene hunner een half uur bezig met het lezen van zoo'n passage; onderwijl vloekten zij als matrozen, wat bij hen een teeken is, dat zij zeer in hun nopjes zijn. Maakt nimmer gebruik van leestekens; het is ons zeer aangenaam, indien wij moeten raden, wat gij eigenlijk wildet zeggen. Groote beginletters te schrijven is eveneens overbodig; wij kunnen dan ten minste de leestekens en kapitalen naar eigen goedvinden plaatsen. Het is volstrekt noodeloos om zich op goed leesbaar schrift toe te leggen, dit verraadt vooreerst een plebejische afkomst en geeft vervolgens recht te veronderstellen, dat gij op de een of andere openbare school onderwijs hebt ontvangen. Slecht schrift is een teeken van genialiteit. Veel schrijvers laten zich over 't algemeen slechts op deze wijze kennen. Sluit dus onder het schrijven uw oogen en maak uw schrift zoo onleesbaar mogelijk. Op eigenamen behoeft men niet bijzonder te letten, want de letterzetter kent den vóór- en geslachtsnaam van ieder man vrouw en kind op de geheele wereld; indien wij maar de beginletter van een naam meenen te hebben geraden, is dit geheel voldoende. Wel hebben wij onlangs Samuel Marisgon in plaats van Lemuel Messenger gedrukt, maar geen enkel ontwikkeld lezer zal daardoor op een dwaalspoor zijn gebracht. Dus nogmaals, let niet op de eigenamen. — Het is zeer voordeelig om beide zijden van het papier te beschrijven, en ingeval deze zijn volgeschreven en men er nog een honderdtal regels aan toe te voegen heeft, is het aan te raden die er dwars overheen te schrijven. Wij wanen ons in den zevenden hemel, wanneer wij zulk een manuscript onder handen hebben; het liefst zouden wij ook den schrijver er van in een verborgen hoekje onder onze handen hebben. — Wanneer men een gedeelte der kopij klaar heeft, dragen men het, aler het naar de drukkerij te verzenden, gedurende eenige dagen bij zich in den zak. Is het met potlood geschreven, dan zijn de voordeelen van deze methode onschatbaar. Tracht het een of ander blaadje kwijt te raken; het samenvoegen van losse, ongenummerde bladen doet ons altijd bijzonder veel genoegen, enz.”

De wereld om.

Moscow, 5 Maart 1907.

I.

Toen de Redactie van het S. W. ruim een maand geleden tot mij het verzoek richtte, om van tijd tot tijd iets van mijn reiservaringen in het S. W. te vertellen, heb ik dit verzoek volgaarne ingewilligd, en ziehier dan mijn eerste brief.

Zooals men weet ben ik op weg naar Tokio ter bijwoning van de Conferentie van de Wereldfederatie van Christen-Studenten, met dr. Adriani uit Utrecht, die de officieele afgevaardigde is van de Ned. Christen-Studenten-Vereen. Bovendien bevindt zich in ons reisgezelschap nog de Secretaris van de Zuid-Afrikaansche beweging, en de Correspondent der Federatie voor Rusland, die zich hier in Moscow bij ons aangesloten heeft. Zooals men merkt nemen wij onze reisroute door Siberië.

Vrijdag 1 Maart, vertrokken wij naar Berlijn, alwaar wij 2 dagen bleven. Doch hierover kan ik gevoegelijk zwijgen. Ik begin dus mijn eigenlijk reisverhaal bij ons vertrek uit Berlijn, op Zondagavond 3 Maart. 's Nachts om half twee bereikten wij de Russische grens. Bij aankomst te Alexandrowo, het Russische Douanen-station, plaatste zich direct voor elk portier een militair, en mocht niemand uit den trein, voordat de passen gecontroleerd waren. Dit geschiedde door een officier, die eenvoudig de passen afnam, zonder eenig reçu of ander bewijs terug te geven. Eerst toen de geheele visitatie afgeloopen was, werden de passen teruggegeven. Hieraan alsmede aan de geheele omgeving, voelde ik direct in een omgeving gekomen te zijn, waar de rechten van het individu niet zoo geëerbiedigd worden als bij ons, en waar de bestuurderen meer autocraat dan dienaar zijn. Overigens viel de visitatie nogal mee, dank zij ook een speciale introductie, welke wij hadden, en bepaalde zich tot de koffertjes in een min of meer volledig stadium van wanorde te brengen. Maar vele bedrijvige handen stonden direct klaar om mee te helpen tot het doen terugkeeren der orde. Trouwens, niet alleen hier, maar ook in Warschau en in Moscow is mij opgevallen het bedrijvige, drukke, gediensstige doen der kruiers, welke geen witte kiel dragen, maar wel herkenbaar zijn aan de witte voorschoten. Direct bij aankomst vallen zij als sprinkhanen op den trein aan, grissen je haast de bagage uit de handen, zijn zeer gediensstig en onderdanig, voor vrijwel elke grootte van fooi dankbaar, en begrijpen heel gauw, uit een enkel woord, wat men wil, anders doen ze maar met je wat zij meenen, dat het beste is. Zoo moesten wij in Warschau van het eene station naar een ander, en voordat wij het wisten zaten wij in een rijtuigje, dat ons er heen bracht, terwijl achteraf bleek dat het beter per trein kon worden gedaan. Maar nu zagen wij nog wat van de stad.

Toen alle emotie in Alexandrowo voorbij was, en wij dus zonder werkelijke of figuurlijke amputatie Rusland waren binnengekomen, en de passen waren gewaarmerkt ten teken dat dit binnenkomen niet op slinksche wijze was geschied, maar geheel in den goeden vorm, kropen wij maar gauw weer in onze „Schlafwagen”, en sliepen tot bij Warschau, waar wij omstreeks 8 uur 's morgens aankwamen. Het station lag in een voorstad, aan de westzijde der Weichsel, en gelijk reeds gezegd reden wij in een droschke naar het station van vertrek, geheel in het oosten der stad gelegen. Wel is Warschau nog onder militaire dictatuur, doch dit merkte men alleen aan de militaire bezetting der stations. In de stad was alles rustig, en behalve vele gesloten winkels verraadde niets dat het er zoo gespookt had, en misschien nog broeit. In de omgeving der stad waren vele fabrieken, en deze werkten vrijwel allemaal. De Weichsel, was over de geheele breedte met ijs en sneeuw bedekt, een zeer schoon gezicht. In de stad was alle sneeuw weggedood, en was het onbeschrijfelijk vies. Dit versterkte misschien nog mijn indruk dat Warschau geen mooie stad is.

Om 10 uur verlieten wij Warschau en stoomden in een heel kalm tempo, den geheelen dag door betrekkelijk vlak land, geheel met sneeuw bedekt, die echter niet dik lag. Open vlakten wisselden af met dichte bosschen, die tot heerlijk wandelen uitnoodigden; elders was het land dun bezaaid met lage sparretjes.

Telkens werd het eentonige van het land gebroken door kleine dorpjes, een plukje kleine houten huisjes, met stroodak, dicht en onregelmatig naast elkaar gezet, welke dorpjes, als verloren in de groote sneeuwvelden verstrooid lagen. Steeds zag men meerdere huisjes te zamen, geen enkele keer zag ik een alleenstaand.

De bevolking drijft grootendeels houthandel, en groote boomstammen zag men op sleeën vervoeren. 's Zomers schijnt er aan landbouw en veeteelt gedaan te worden. In het voorjaar, als de sneeuw smelt (over een paar maanden) staat alles stil, van wege de overstromingen, die vaak optreden. De sleeën waren geheel zooals men dat op plaatjes ziet, met zoo'n grooten houten beugel over het paard heen; meestal waren de sleeën met één paard, soms ook met twee voor elkaar.

De kleeding bestaat, wat de overjas betreft, uit gewone ongeprepareerde vachten. Zij worden gedragen met de vleeschkant naar buiten, waar zij een aschgele kleur hebben. Verder droegen alle zwarte astrakanmutsen.

Iedereen, ook soldaten, beambten, zelfs kleine jongens, zag men met kaplaarzen aan, en onder den overjas droeg bijna iedereen zoo'n buis, dat tot op de knieën afhangt, en met een riem om het middel gedragen wordt, geheel zooals men dat beschreven en afgebeeld vindt als b.v. in de boeken van Jules Verne. Mede door de flinke gestalte en de rechte houding maakt deze dracht over 't algemeen een prettigen, flinken indruk.

In Warschau had onze trein militaire bezetting, welke meeding zoover als het gebied onder militaire dictatuur reikte. Onderweg zagen wij ook nog vaak stations met militaire bezetting, maar toch kreeg men absoluut geen indruk van ook maar iets dat naar revolutie zweemde.

Op dezen eersten dag ontmoetten wij ook nog een militaire trein, vermoedelijk een terugkeerende troep uit Mandsjoe-rije. 't Was juist in een station waar wij ook stopten, zoodat wij alles goed konden zien. De arme kerels huisden in goederenwagens van de gewone grootte, zoo ongeveer een 40 in een wagen. Dit kan bij ons in oorlogstijd ook voorkomen, immers op de gewone goederenwagens staat altijd; voor 6 paarden of 48 man. De menschen hadden langs de wanden britsen van ruwe planken gemaakt, en zoo leefden die 40 man in een kleine ruimte. Onnoodig te zeggen, dat de vervuiling der wagens alle beschrijving te boven ging, en ook de mannen waren vuil en verwaarloosd. Hun plunje

was geheel versleten en vaak gelapt, de groote astrakan mutsen waren bedenkelijk kleiner geworden, de schoenen waren meereendeels versleten. De stemming dezer menschen was nogal kalm, zooals mij dat overal in Rusland opviel, gelaten, ietwat onverschillig, eigenlijk geen stemming. Men voelt hier weer het gemis aan persoonlijke vrijheid.

's Maandags kwamen wij 's avonds om 10 uur in Minsk aan, zoo ongeveer de geheele trein was toen te bed. Den volgenden ochtend vond ons om ruim 6 uur te Smolensk. Het landschap was iets geaccidenteerd, de sneeuw lag veel dikker, ongeveer 2 à 3 voet, soms nog meer. Ook begon het kouder te worden. De menschen waren dan ook warmer gekleed, men zag nu veel vilten kaplaarzen over de andere laarzen heen. Armeren menschen hadden doeken of lappen vacht om de beenen gewikkeld, en met touwtjes vastgemaakt. Zelfs de heele kleine kinderen hadden hun beenen op deze wijze ingepakt, waardoor deze vrijwel in omvang verdubbelden. Wel zag men verder veel armoedige kleedij, maar iedereen was toch goed dik gekleed.

De oponthouden aan de stations werden gretig benut door de meeste passagiers om een beetje beweging en frissche lucht op de perrons te krijgen. Beide dagen hadden wij prachtige zonschijn, en het mooiste winterweer dat men maar wenschen kan. Het sneeuwlandschap was hierdoor een waar genot om aan te zien, en buiten was de atmosfeer heerlijk en de kou werkelijk aangenaam.

Dinsdagmiddag kwamen wij eindelijk na 43 uur sporen van Berlijn in Moscow aan. Nadat wij de aanval der „witschorten" doorstaan hadden, gingen wij direct naar ons hotel, in een der weinige rijtuigjes. Men ziet hier bijna uitsluitend sleeën, welke voerlieden grootendeels in 't blauw gekleed zijn. Mijn eerste indruk van Moscow is dat het een prachtige stad is, in schoonheid Parijs en Berlijn verre overtreffende.

Een volgenden keer hoop ik uitvoerig over Moscow te schrijven.

J. W. G. J. Az.

(Zie vervolg Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

TE HUUR tegen nader overeen te komen voorwaarden:

een ruime **Zitkamer**
met **Balcon** en **Slaapkamer.**

HUGO DE GROOTSTRAAT 115h.

AFDEELING DELFT EN OMSTREKEN DER
SOCIAAL-TECHNISCHE VEREENIGING VAN
DEMOKR. INGENIEURS EN ARCHITECTEN.

VERGADERING op Vrijdag 22 Maart,
des avonds ten 8 ure in de Foyer van de Stads Doelen.
SPREKER: de Heer A. KEPPLER, civiel-ingenieur te
Amsterdam.

ONDERWERP: De Woningwet in de praktijk.

De toegang is vrij voor alle ingeschrevenen aan
de T. H. S.

De Secretaris, H. SEIJENZAAL.

EGLISE WALLONNE.

Service tous les dimanches à 10 heures et demie.

DIËS 1907.

De Boekdrukkerij J. Waltman Jr,
Vlamingstraat 34, verzoekt H.H.
Corpsleden, die aanplakbiljetten,
strooibiljetten e. d. wenschen te
laten drukken, deze zoo spoedig
mogelijk op te geven, ten einde van
tijdige levering verzekerd te zijn.

COMITÉ VAN SINT LUCAS TE DELFT.

— TENTOONSTELLING —

van een Geschilderd TRAPRAAM,

bestemd voor het Administratiegebouw van den Nederlandsch-Indischen Spoorwegmaatschappij te Semarang, vervaardigd in de werkplaats „T PRINSENHOF" van den Heer J. L. SCHOUTEN, alhier, op **Zondag, Maandag en Dinsdag 17—19 Maart**, in het Gebouw DE KORENBEURS te Delft, dagelijks van **9—5 uur.**

Toegangsprijs 10 cents.

HET BESTUUR.

CHARLES ABRAAS.

PHOTOGRAAF D. S. C.

OUDE DELFT 143

TELEPHOON No. 295.

ATELIER EERSTE RANG.

ONDERSCHIEDINGEN:

s-GRAVENHAGE 1904.

's-GRAVENHAGE 1906.

GENUA - - - 1905.

DRESDEN - - - 1906.

Stélio
High Class
Turkish cigarettes.
ALOM MET GOUD BEKROOND.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 14 MAART 1907. No. 21.

Technische Hoogeschool.

De aandacht van hen, die vóór de Zomervacantie een examen wenschen af te leggen, wordt gevestigd op de betreffende Wetsbepalingen, Koninklijke besluiten en Ministerieele beschikkingen, welke hieronder zijn afgedrukt.

UITTREKSEL uit de Ministerieele beschikking No. 4334, Afdeling Onderwijs, dd. 14 April 1906, zooals deze is aangevuld door de Ministerieele beschikking van 26 Januari 1907. (*)

ARTIKEL 1.

I. Het *propaedeutisch examen* voor aanstaande civiel-ingenieurs is gesplitst in vier gedeelten.

Het eerste gedeelte omvat de zuivere en toegepaste wiskunde.
Het tweede gedeelte omvat de theoretische en toegepaste natuurkunde.
Het derde gedeelte omvat de waterbouwkunde en de architectuur.
Het vierde gedeelte omvat het technisch teekenen en het handteekenen.

II. Het *candidaats-examen* voor aanstaande civiel-ingenieurs is gesplitst in twee gedeelten.

Het eerste gedeelte omvat:

- a. de theoretische en toegepaste mechanica;
- b. de theoretische en experimenteele hydraulica;
- c. de waterbouwkunde;
- d. den aanleg van wegen en den brugbouw;
- e. de kennis en het onderzoek van bouwstoffen.

Het tweede gedeelte omvat:

- a. de waterbouwkunde;
- b. den aanleg van wegen en den brugbouw;
- c. de architectuur;
- d. de werktuigbouwkunde;
- e. de electrotechniek;
- f. het landmeten, het waterpassen en de geodesie;
- g. het administratief recht.

ART. 2.

I. Het *propaedeutisch examen* voor aanstaande bouwkundig-ingenieurs of architecten is gesplitst in vier gedeelten.

Het eerste gedeelte omvat de zuivere en toegepaste wiskunde.
Het tweede gedeelte omvat de theoretische en toegepaste natuurkunde.
Het derde gedeelte omvat de architectuur.
Het vierde gedeelte omvat het technisch teekenen en het handteekenen.

II. Het *candidaats-examen* voor aanstaande bouwkundig-ingenieurs of architecten is gesplitst in drie gedeelten.

Het eerste gedeelte omvat:

- a. de zuivere en toegepaste wiskunde;
- b. de theoretische en toegepaste mechanica;
- c. de architectuur;
- d. het handteekenen.

Het tweede gedeelte omvat:

- a. de theoretische en toegepaste mechanica;
- b. de architectuur;
- c. het landmeten en het waterpassen;
- d. het administratief recht.

Het derde gedeelte omvat:

- a. de waterbouwkunde;
- b. den aanleg van wegen en den brugbouw;
- c. de architectuur;
- d. het boetseeren;
- e. de decoratieve kunst;
- f. de kennis en het onderzoek van bouwstoffen.

ART. 3.

I. Het *propaedeutisch examen* voor aanstaande werktuigkundig-ingenieurs is gesplitst in vier gedeelten.

Het eerste gedeelte omvat de zuivere en toegepaste wiskunde.
Het tweede gedeelte omvat de theoretische en toegepaste natuurkunde.
Het derde gedeelte omvat de werktuigbouwkunde en de mechanische technologie.
Het vierde gedeelte omvat het technisch teekenen en het handteekenen.

II. Het *candidaats-examen* voor aanstaande werktuigkundig-ingenieurs is gesplitst in twee gedeelten.

Het eerste gedeelte omvat:

- a. de theoretische en toegepaste mechanica;
- b. de electrotechniek;
- c. de kennis en het onderzoek van bouwstoffen;
- d. het administratief recht.

(*) deze aanvulling is hier met vette letter afgedrukt.

Het tweede gedeelte omvat:
de werktuigbouwkunde en de mechanische technologie.

ART. 4.

I. Het *propaedeutisch examen* voor aanstaande scheepsbouwkundig-ingenieurs is gesplitst in vier gedeelten.

Het eerste gedeelte omvat de zuivere en toegepaste wiskunde.
Het tweede gedeelte omvat de theoretische en toegepaste natuurkunde.
Het derde gedeelte omvat de werktuigbouwkunde, de scheepsbouwkunde en de mechanische technologie.
Het vierde gedeelte omvat het technisch teekenen en het handteekenen.

II. Het *candidaats-examen* voor aanstaande scheepsbouwkundig-ingenieurs is gesplitst in twee gedeelten.

Het eerste gedeelte omvat:

- a. de theoretische en toegepaste mechanica;
- b. de waterbouwkunde;
- c. de electrotechniek;
- d. de kennis en het onderzoek van bouwstoffen;
- e. het administratief recht.

Het tweede gedeelte omvat:

de werktuigbouwkunde en de scheepsbouwkunde.

ART. 5.

I. Het *propaedeutisch examen* voor aanstaande electrotechnisch-ingenieurs is gesplitst in vier gedeelten.

Het eerste gedeelte omvat de zuivere en toegepaste wiskunde.
Het tweede gedeelte omvat de theoretische en toegepaste natuurkunde.
Het derde gedeelte omvat de werktuigbouwkunde en de mechanische technologie.
Het vierde gedeelte omvat het technisch teekenen en het handteekenen.

II. Het *candidaats-examen* voor aanstaande electrotechnisch-ingenieurs is gesplitst in twee gedeelten.

Het eerste gedeelte omvat:

- a. de theoretische en toegepaste mechanica;
- b. de werktuigbouwkunde;
- c. de kennis en het onderzoek van bouwstoffen;
- d. het administratief recht.

Het tweede gedeelte omvat de electrotechniek.

ART. 6.

Het *propaedeutisch examen* voor aanstaande scheikundig-ingenieurs of technologiën is gesplitst in vier gedeelten.

Het eerste gedeelte omvat de zuivere en toegepaste wiskunde.
Het tweede gedeelte omvat de theoretische en toegepaste natuurkunde.
Het derde gedeelte omvat de theoretische en toegepaste mechanica, de analytische scheikunde en de delfstofkunde.
Het vierde gedeelte omvat het handteekenen.

ART. 7.

I. Het *propaedeutisch examen* voor aanstaande mijn-ingenieurs is gesplitst in vier gedeelten.

Het eerste gedeelte omvat de zuivere en toegepaste wiskunde.
Het tweede gedeelte omvat de theoretische en toegepaste natuurkunde.
Het derde gedeelte omvat de delfstofkunde en de analytische scheikunde.
Het vierde gedeelte omvat het handteekenen.

II. Het *candidaats-examen* voor aanstaande mijn-ingenieurs is gesplitst in twee gedeelten.

Het eerste gedeelte omvat:

- a. de theoretische en toegepaste mechanica;
- b. de werktuigbouwkunde;
- c. de delfstof- en aardkunde;
- d. het landmeten en het waterpassen;
- e. de scheikunde;
- f. het technisch teekenen.

Het tweede gedeelte omvat:

- a. de delfstof- en aardkunde;
- b. de mijnkunde, metallurgie en docimasie;
- c. het administratief recht.

ART. 8.

Het staat ter keuze van den examinandus om een der in de voorafgaande artikelen gesplitste examens in zijn geheel of bij gedeelten af te leggen.

De verschillende gedeelten van eenzelfde examen moeten echter binnen den tijd van één jaar worden afgelegd.

ART. 9.

De volgorde, in welke de vier gedeelten van het *propaedeutisch examen*, bedoeld in de artikelen 1 tot en met 7, zullen worden afgelegd, is ter keuze van den examinandus, met dien verstande, dat steeds een van de eerste twee gedeelten tegelijk met een van de laatste twee moet worden afgelegd.

Dit voorbehoud geldt niet voor de in 1906 af te leggen propaedeutische examens.

ART. 10.

De volgorde in welke de twee gedeelten van de *candidaats-examens* voor aanstaande civiel-ingenieurs, werktuigkundig-ingenieurs, scheepsbouwkundig-ingenieurs en electrotechnisch-ingenieurs zullen worden afgelegd, is ter keuze van den examinandus.

Het eerste gedeelte van het *candidaats-examen* voor aanstaande bouwkundig-ingenieurs of architecten moet aan de twee overige gedeelten van dat examen voorafgaan.

De volgorde in welke het tweede en het derde gedeelte zullen worden afgelegd is ter keuze van den examinandus.

Het eerste gedeelte van het *candidaats-examen* voor aanstaande mijn-ingenieurs moet aan het tweede gedeelte voorafgaan.

Koninklijk Besluit.

Een Kon. besluit van 2 Maart 1907 (Staatsbl. no. 65) is verschenen tot wijziging en aanvulling van het Kon. besluit van 4 Juli 1905 (Staatsbl. no. 227) ter uitvoering van art. 33 onder c, der Hooger Onderwijswet.

Daarbij is bepaald, dat vervalt de verplichting in art. 17 dat de gedeelten van het propaedeutisch en van het candidaatsexamen „binnen den tijd van een jaar” moeten worden afgelegd.

Ook vervalt de bepaling in hetzelfde artikel dat de examinandus om tot eenig deel dezer examens te worden toegelaten door het indienen van behoorlijk gewaarmerkte teekeningen of verslagen het bewijs moet hebben geleverd van voldoende praktische beoefening der vakken, waarover het examen loopt.

Verder zullen de artikelen 23, sub 2o, 25, 26 eerste lid, en 27, vierde lid, worden gelezen als volgt:

Art. 23, sub. 2o.: eventueel het overleggen van een bewijs van praktische werkzaamheid ter beoordeeling van den promotor of van de promotoren, bedoeld in art. 25;

Art. 25. Hem, die tot de promotie verlangt te worden toegelaten, wordt of worden door rector-magnificus en assessoren een of meer der hoogleeraren als promotor of promotoren aangewezen, aan wiens of wier goedkeuring het proefschrift of het proefontwerp en de stellingen worden onderworpen, en die toeziet of toezien, dat daarin niets voorkomt, strijdig met de openbare orde of de goede zeden.

Art. 26, eerste lid. Zijn het proefschrift of het proefontwerp en de stellingen door den promotor of de promotoren goedgekeurd, dan worden zij gedrukt en rondgedeeld. Door den promovendus worden tweehonderd afdrucken daarvan gesteld ter beschikking van de bibliothéek der Technische Hoogeschool. Op den dag en het uur, door den rector-magnificus te bepalen, worden zij verdedigd op de wijze, bij artikel 27 vermeld.

Artikel 27, vierde lid. De private promotie geschiedt door den senaat, vertegenwoordigend door den rector-magnificus en den secretaris van den senaat en vijf of meer door rector-magnificus en assessoren aan te wijzen hoogleeraren, na verdediging van het proefschrift of het proefontwerp en de stellingen voor die commissie. (N. Ct.)

Over de Sociaal-Technische Vereeniging.

Wanneer ik, mijne heeren, een oogenblik uwe gewaardeerde aandacht aftrek van de technische en studie-zaken, die uwen geest in dezen tijd zoozeer bezighouden, dan is dat om ze te vestigen op eene andere zijde van ons veelzijdig vak, eene zijde, die in de maatschappij, waarvoor ge u voorbereidt, steeds scherper belicht wordt, en duidelijker voor den dag treedt.

Zooals wij menschen in het algemeen geen enkelingen, doch sociale wezens zijn, die den invloed van de omringende maatschappij ondervinden, en daarop wederkeerig hun invloed uitoefenen, zoo leert ons nadenken en praktijk, dat de mensch „ingenieur” een bij uitstek sociaal wezen is, die door studie en werkring bestemd is, een onevenredig grooten invloed in die omgeving te presteeren.

En dat wel om tweeërlei redenen. Ten eerste heeft de ontwikkeling van de maatschappij in industrieelen zin met zich gebracht de invoering van tal van sociale wetten, bemoeiingen van den staat met het economisch en sociaal leven zijner inwoners, die, als liggend op technisch gebied, in de eerste plaats ingenieurs voor hunne uitvoering noodig hebben. Een belangrijk deel van alle ingenieurs vindt zijn werkring in staats- en gemeente-betrekkingen, die ze direct in aanraking brengen met, en doen ingrijpen in het sociale leven. Ik noem de inspecteurs van den arbeid, ingenieurs van het stoomwezen, inspecteurs van de ongevallenwet, van gemeentewerken, ambtenaren tot uitvoering van de woningwet en tal van betrekkingen van sociaal-technischen aard, waarin de ingenieurs op verheugende wijze de vroeger bij voorkeur aangewezen juristen verdringen.

Met de uitbreiding van den werkring der gemeenten, die langzamerhand verschillende bedrijven in eigen beheer gaan exploiteeren, is een uitgebreid arbeidsveld voor de ingenieurs ontstaan, dat voor een groot deel op sociaal gebied ligt, en waarbij tal van vraagstukken voorkomen, die alleen door ingenieurs, doch enkel door sociaal-technisch onderlegde ingenieurs met de noodige kennis van zaken te overzien zijn.

Maar er is eene andere reden voor de sociale belangrijkeid van onzen werkring, die gelegen is in de positie, die de practische ingenieur in het maatschappelijk leven inneemt, als technisch leider der industrie, staande midden in het economisch leven, midden in de voortdurende verwording der verhoudingen tusschen kapitaal en arbeid. Aan den éenen kant behoort hij, of streeft hij er naar te behooren tot de directie der bedrijven, aan den anderen kant behoort hij in economischen zin tot de arbeiders, die evengoed zijne arbeidskracht op de markt brengt, ook al is hij directeur eener fabriek, waarvan hij meestal zelf geen eigenaar is. Als direct leider van een modern bedrijf komt hij te eener zijde in contact met zijn chefs: de eigenaars-kapitalisten; aan den anderen kant is hij in voortdurende aanraking met de arbeiders; tot zijn taak behoort het, telkens met takt en kennis te bemiddelen, de nieuw ontstaande machtsverhoudingen met kennis van zaken te constateeren en te reguleeren. Iemand, die als toekomstig ingenieur zijn latere positie begrijpt, stelt uit den aard der zaak belang in de studie der sociale vragen en bewegingen, en het is die studie, gepaard met de bijzondere positie, die den ingenieur in staat stelt, een belangrijke voortstuwende kracht uit te oefenen op de maatschappij.

Degenen, onder de ingenieurs, die dit hebben ingezien, en die tevens begrepen hebben, dat alleen de bevolking zelve, de democratie, in staat is, de gewenschte sociale en sociaal-technische hervormingen door te voeren, hebben zich vereenigd in de „Sociaal-Technische Vereeniging van Democratische Ingenieurs en Architecten.”

Het doel der Vereeniging is: „Het bevorderen van de volkswelvaart, voornamelijk waar deze beïnvloed wordt door maatregelen op technisch gebied”, en daarmee voor den democraat onmiddellijk samenhangend: „Het bevorderen van den groei van het Staatswezen in democratischen zin, voor zooverre zulks met het sub a genoemde verband houdt.

Het tweede, van het voorgaande geheel af te scheiden doel is dat als zuivere vakvereeniging: „Het behartigen van de maatschappelijke belangen der ingenieurs in het algemeen, en van de leden in het bijzonder.”

De reden waarom ik op deze vereeniging uwe aandacht vestig, is niet, het lokken van leden, maar, het aansporen van degenen, die voelen, dat ze bij deze groep van menschen hooren, tot kennisname van het werken der vereeniging.

Een vereeniging als deze, die geen propagandistisch, doch in de eerste plaats een wetenschappelijk karakter heeft, waarvan de kracht ligt in het studiewerk der leden, in hun werkkraft en doelbewustheid, zal uit den aard der zaak niet trachten, groot te worden door haar ledental.

Het vereischte is, dat men „er bij hoort” en dat men daarvan blijk geeft. Doch een hoofdzaak is dan ook, dat allen, die gevoelen „er bij te hooren” tot de vereeniging toetreden. Het lidmaatschap kan enkel na ballotage en voordracht door 2 gewone leden verkregen worden. Teneinde de gewenschte personen met elkaar in contact te brengen als ze nog niet naar alle windstreken zijn uiteengestroomd, kunnen studeerenden aan de T. H. S., na ballotage, tot buitengewoon lid worden aangenomen.

Een gelegenheid, om met de vereeniging kennis te maken en met enkele zijner leden in contact te komen bestaat Vrijdag 22 Maart, als de heer Keppler, civ.-ing. te Amsterdam voor de afd. Delft in de Stads Doelen een lezing houdt over „De Woningwet in de Practijk,” waarbij alle studeerenden aan de T. H. S. toegang hebben.

Het bestuur der afdeeling Delft is dan gaarne tot het geven van alle gewenschte inlichtingen bereid.

S. H. STOFFEL, w.i.

Pres. der Afd. DELFT.

INGEZONDEN.

SOUTHAMPTON, 7 Maart 1907.

Geachte Redactie!

Aan het verzoek dat u tot mij richtte nl. van het een en ander mede te deelen wat betreft de wederwaardigheden die ik op mijn reis om de wereld zal ondervinden wil ik heden voldoen. Zooals u weet is het hoofddoel van mijn reis, het bijwonen der proeven, die met een nieuw systeem turbines bij de firma Wiston & Pears te Chicago worden gehouden, welke taak mijn chef mij oplegde daar ik mijn studies gespecialiseerd had op het gebied van stoomturbines. Met niet weinig verlangen heb ik uitgezien naar het moment

waarop ik mij van mijn opdracht zou gaan kwijten en daar ik toch eenmaal een halve wereldbol voor zaken had af te leggen besloot ik de andere voor eigen rekening er bij te nemen, om zodoende afleiding te hebben na de inspanning die deze missie van mij vergde. Den dag voor mijn vertrek legde ik de laatste hand aan nog in bewerking zijnde teekeningen, gaf en kreeg nog eenige orders, waarna ik kalm het oogenblik van inschepen afwachtte. Mijn koffers had ik reeds aan boord laten brengen, de passage was genomen en ernstig in het volle besef van mijn functie begaf ik mij scheep op de Potsdam, die reeds eenigen tijd in de haven stil had liggen wachten voor passagiers naar het land der onbegrensde mogelijkheden. Het was een heldere Maart-schen dag, nog eenigszins guur maar toch verried de natuur een voorjaarsstint die aangenaam aandeed en mij vroolijk stemde. Niet lang meer zou het duren of ik zou den doffen doordringenden toon der stoomfluit hooren, het signaal van vertrek. Tal van menschen van allerlei naties rang en stand, sommigen hun bagage meesleepende of dragende volgden elkander over de loopplank die van de kaai naar het schip leidde. In verschillende richtingen, naargelang de klasse die zij genomen hadden verspreidden zij zich, tot eindelijk de stroom ophield en alle voorbereidselen tot van wal steken werden gemaakt.

Bedroefde gezichten aan den kant, ja zelfs tranen schitterden in veler oogen hetgeen mij roerde, daar er onder de passagiers misschien velen waren met het twijfelachtig doel van gelukzoeken.

Het was een drukte van belang aan boord. Matrozen liepen heen en weer de bevelen van den kapitein op de commandobrug ten uitvoer leggend. Eenige malen deed een dikke wolk blauwe stoom een oorverdoovend getoet hooren waarna de kabels werden losgemaakt die het schip aan den wal kluisterde. Vervolgens werden we op sleeptouw genomen. Langzamerhand werd de afstand, die ons van de kade scheidde grooter, kleiner werd alles, naarmate wij ons verwijderden. De groote loods der Holland—Amerika lijn was nu over een groote lengte vrij en weldra lieten we het roezemoezerige Rotterdam met zijn reuzen handels-verkeer in de bekende blauwe waas achter. De haven goed en wel verlaten gaf de kapitein het bevel tot met eigen kracht stoomen en kort daarop hoorde men het doffe plonzen der wentelende schroefbladen. Zoo begon dan mijn reis. Steeds meer orde kwam er aan boord, verstoord door de inscheping en een ieder richtte zich in. Men maakte kennis, wandelde over de uitgestrekte promenadedekken, den blik gewend naar de stad om een laatst vaarwel toe te roepen. Niet lang duurde het of we hadden Hoek van Holland bereikt. Allen begaven zich aan bakboord, aan welke zijde zich het wrak bevond van de „Berlin”. Een huivering overkroop me bij de gedachte dat ook ons zoo'n ramp zou kunnen treffen. Aller gesprekken waren gaande omtrent het gebeurde, allen waren onder den indruk, alleen ons schip stoomde onverminderd in vaart in al zijn trotsche grootheid voort langs den weg die dit wrak eertijds als schip zooveel malen had afgelegd. Eindelijk opende de zee zich in haar volle uitgestrektheid voor onze oogen.

Het was een aangrijpend moment waarop we ons overleverden aan het spel der golven, die nu zoo vreedzaam tegen het strand opkruelden. Weldra was de kust uit ons gezicht verdwenen en het leven aan boord begon, een staat op zich zelf, een drijvend eiland. Had ik in het begin een zekere vrees gekoesterd voor de zee, deze werd nog versterkt toen een flinke bries opstak die me in een alles-behalve aangename toestand bracht. Ik werd evenals vele anderen aan boord zeeziek en de kenbare teekenen waren waar te nemen op het dek. Gelukkig liep alles goed af en niet lang duurde het of we zagen een nieuwen horizon opduiken, ons eerste landingsgebied, Engeland. Scherper, steeds duidelijker werd de zwarte streep, die met belangstelling werd gade geslagen, waarop weldra hoogten en laagten waren te onderscheiden. Tal van schepen passeerden ons van verre en nabij gedurende de geheele reis, de bekende Kanaaldrukke. Steeds doemde meer op voor onze oogen, de krijtrotzen op de Zuidkust waren duidelijk zichtbaar, en reeds zetten we koers naar een bepaald punt, dat meer genaderd, de haven Southampton was, waar we aanlandden. Het is in deze plaats dat ik mijn eerste, nog weinig interessante reisindruk schrijf en die ik u hiermede mededeel. Morgen vertrekken we weer van hier om den Stillen Oceaan te kiezen. Een volgenden keer hoop ik u meer te kunnen verhalen.

Populaire voordracht van G. Dähne.

Woensdag 6 en Donderdag 7 Maart hield de heer G. Dähne zijne populair physische demonstraties voor een talrijk publiek van dames en heeren. De zaal was gevuld met de Delftsche beschaafde wereld en een groot aantal studeerenden aan de T. H.

't Bleek, dat de aanmaning in dit weekblad van een onzer professoren, om toch vooral niet deze lezing over te slaan, goed had ingeslagen, te oordeelen naar de bekende gezichten, die den Delftschen student deden kennen.

Den eersten avond was gewijd aan de electriciteit en de radiumactiviteit.

Spreker begon met eenige zeer aardige proeven over de electrochemische ontleding van vloeistoffen en reeds dadelijk konden wij waarnemen, met welk eene handigheid en kalmte de heer Dähne zijne niet falende proeven tot hun recht deed komen.

Daarna kregen we proeven te zien met een groote reeks ontladingsbuizen, die ons kathode en Röntgenstralen in hunne werking lieten waarnemen.

Het glanspunt van den avond moesten de radiumproeven zijn en de hooge verwachting die wij daarvan hadden, werd wel eenigszins te niet gedaan.

't Meest frappeerde ons de ioniseering van de lucht door een radiumpreparaat, zoodat er eene ontlading tusschen 2 Leidsche flesschen kon plaats hebben die door hun grooten afstand werkeloos waren. De herkenning van de echte diamant is slechts door weinigen geconstateerd. Ik voor mij kon met de meest mogelijke inspanning van mijne gezichtszenuwen geen licht in de Aegyptische duisternis ontwaren.

Den volgenden avond was de opkomst weer even talrijk. Er zou nu gesproken worden over de ontleding van wit licht in zijne grondkleuren en omgekeerd.

Ter theoretische inleiding werden wij in kennis gebracht met de projectiegolfmachine van Crova, die op een duidelijke wijze eene bewegelijke voorstelling geeft van longitudinale zoowel als transversale golfbewegingen.

De proeven over de spectravorming moesten voor leeken dunkt mij zeer interessant zijn. Wat betreft het kleurenspectrum door het zeepvlies ontstaan, ontsnapte mij veel van den tekst en moest men dikwijls gissen naar een verklaring.

Ten slotte kregen wij nog de projecties in natuurlijke kleuren door op elkaar leggen van 3 kleurenbeelden, en wel uit roode, gele en blauwe. Werkelijk waren het schoone resultaten en met genoegen hadden wij nog meer van dezen tooverlantaarnplaten willen zien geprojecteerd. De lantaarn en de lamp van Dubosq, die de heer Dähne bij zijne voordracht gebruikte, gaven een scherp en zuiver wit gekleurd beeld op het scherm. Alles liep vlug en vlot van stapel, wat dan ook wel een vereischte is voor zoo'n ongeduldige groote menigte.

De professor, zooals hij reeds genoemd werd, oogstte een warm applaus aan 't einde van elk zijner 2 voordrachten.

Of de aankondiging geheel juist is, die duidt op „eene populaire voordracht die geen vakkennis veronderstelt”, meenen wij in twijfel te moeten trekken.

C.

3 Beschilderde glazen.

In de Korenbeurs worden a. s. Zondag, Maandag en Dinsdag 3 beschilderde groote glazen tentoongesteld, die bestemd zijn om geplaatst te worden in een administratiegebouw van de Nederlandsch-Indische Spoorwegmaatschappij te Samarang. Zij werden vervaardigd in de fabriek van den heer J. L. Schouten, C. B. I. die met zijn werkplaats „t Prinsenhof” aan menig architect bekend zal zijn. Ook nu weer zijn er door den chef van het atelier, den heer J. Veldhuis, 3 ruiten geschilderd, die ik ieder aanraad even te gaan bezichtigen. Meestal is men niet in staat werken dezer werkplaats in oogenschouw te nemen, daar de bestellingen meestal dadelijk na afmaking worden getransporteerd.

Niet alleen aanstaande architecten, maar ook kunstliefhebbers raad ik aan deze glasschilderingen te gaan bezien, die, op scherp Indisch licht berekend, met warme tinten zijn gekleurd.

C.

Oproep om steun voor de stakende jute-arbeiders te Rijssen.

Ondergeteekenden wekken alle Delftsche studenten op, naar hun beste kracht ruimen finantiëlen steun te verleen aan de stakende jute-werkers te Rijssen. Zij achten het onloochenbaar dat in dezen strijd, die door de hooghartige weigering der patroons om verder te onderhandelen tot zijn bitter einde moet worden uitgevochten, het recht is aan de zijde der arbeiders.

Bijdragen kunnen worden toegezegd, ter hand gesteld of gezonden aan die ondergeteekenden wier adres is opgegeven; wekelijks zal in dit blad een verantwoording worden gepubliceerd.

J. B. H. COENEN,	Oude Delft 12A.
C. v. D. HOEVEN.	
H. T. KARSTEN,	L. v. Overvest 144.
Mej. A. G. VAN MANEN,	Verversdijk 61.
H. A. D. NELEMANS.	
H. MACLAINE PONT,	Kolk 3.
J. A. SCHOUTEN,	Phoenixstraat 15.
C. M. SIMONSZ,	Binnenwatersloot 27.

ONTVANGEN sedert de vorige opgaaf:

W. f 0,75; H. T. K. f 15,—; J. A. S. f 1,—; W. D. f 1,—; W. C. K. A. f 2,50.

Tezamen f 20,25; vorige opgaven f 214,25; totaal f 234,50.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

De Centrale Commissie voor de studiebelangen der ingeschrevenen aan de Technische Hoogeschool heeft uit haar midden als secretaris aangewezen:

C. S. VLIELANDER HEIN, H. Govertkade 14, Delft.

Ingeschrevenen, die eenige mededeeling hebben te doen aan de Centrale Commissie worden verzocht deze schriftelijk te richten aan dit adres, terwijl in het hoofdgebouw der T. H. een bus der Commissie blijft, die eveneens ten doel heeft mededeelingen te verzamelen.

—o—

Het Bestuur der Vereeniging Practische Studie heeft zich als volgt geconstitueerd:

W. H. Brinkhorst,	President.
F. A. Vening Meinesz,	Secretaris.
G. A. Wiemans,	Penningmeester.
F. J. Kubatz,	Vice-President.
W. P. C. Knuttel,	Vice-Secretaris.

Als afgevaardigden voor de Centrale Commissie voor Studiebelangen zijn gekozen:

C. A. Vlieland Hein	voor de Civielen.
H. F. Karsten	„ „ Bouwkundigen.

—o—

Het Bestuur der Elektrotechnische Vereeniging heeft zich als volgt geconstitueerd:

J. A. Schouten,	President.
K. H. Haga,	Secretaris.
G. C. Joekes,	Penningmeester.
J. M. Figeë,	Vice-President.
J. van der Kamp,	Vice-Secretaris.

Als afgevaardigde der Vereeniging voor de Centrale Commissie van Studiebelangen is gekozen: J. Maas.

—o—

Het Bestuur der Afdeling Delft e. o. van de Sociaal-Technische Vereeniging van Democratische Ingenieurs en Architecten is thans als volgt samengesteld:

S. H. Stoffel, w.i.,	Voorzitter.
H. Seydenzaal,	Secretaris.
M. J. Granpré Molière,	Penningmeester.

ADVERTENTIEN.

Maison „HAAS”,

CUISINIER,

34 --:-- KOORNMARKT --:-- 34.

Door de steeds grootere aanvraag van **dagelijksche Diners** in diverse prijzen, heb ik met mijne **leveranciers** een **contract** gesloten, waardoor ik in staat ben **Diners** uit te zenden van af **50 cents** bij abonnement van **20 bons**. Ook **Diners** van 60 cents bij abonnement van **20 bons**. Diners van **80 cents** worden bij abonnement van **20 bons** geleverd tegen **70 cents**.

N.B. De bons zijn 30 dagen geldig en niet persoonlijk.

SPECIALE Inrichting tot **UITZENDING** van dagelijksche **DINERS**.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend,

W. DE HOOGH.

Boekhandel en Boekdrukkerij

J. WALTMAN Jr.

Binnenwatersloot 33.

Vlamingstraat 34.

Wendt U voor het afsluiten uwer passage naar Ned.-Indië tot

J. DE KUYSER & ZONEN,

Agenten Stv. Mij. „ROTT. LLOYD” en Stv. Mij. „NEDERLAND”.

Biljarts „t Is-Me-Edso”,

overtreffen ieder ander fabrikaat.

Te bespelen Stations-Koffiehuis.

KRUIF.

Technische Boekhandel J. Waltman Jr.

Afdeling TEEKENBENODIGDHEDEN.

VOORRADIG: een groote sortering

PASSERDOOZEN, REKENLINIALEN,
TEEKENBORDEN, TEEKENHAKEN
DRIEHOEKEN, MAATSTOKKEN,
PENSEELEN, VERF en INKTEN,
GOMELASTIEK, SCHETSBOEKEN,
TEEKENPORTEFEUILLES,
TEEKEN-, KALKEER-, MILLIMETERPAPIER
enz. enz.